



עולמה, הגישו המוציאים-לפועל של צווא-
תה בקשה לבית-המישפט לקיום הצוואה
ולמינוי מנהל-עיונון. אולם להפתעתם של
מוציאי הצוואה לפועל ושל נציגי אוני-
ברסיטת תל-אביב, הסתבר לפתע כי קיים
עוד יורש לרכוש שהותירה אחריה הגברת
יוקל. הית זה יורש ששמו לא אוזכר כלל
בצוואה שבידיהם.
אלברט סמו בן ה-55, מרחוב כפר גלעדי
45 בתל-אביב, הגיש בבית-המישפט התנג-
דות לקיום הצוואה של הליידי יוקל, כשי-
הוא מצרף לבקשת התנגדות שלו צוואה
אחרת שלה. היתה זו צוואה שנשאה עליה
את תאריך 1.1.73, 27 ימים לפני שהלכה
אדלהיד יוקל לעולמה. נאמר בה כי כל
צוואותיה הקודמות מתבטלות, ורק הצוואה
זו, האחרונה, יש תוקף.
בצוואה זו הורשה הליידי יוקל חמשת
אלפים לירות, "לעזרת שלי, לאה" 6000
ל"י הותירה לגברת הלה שורץ, מחולון.
אלפים לירות השאירה לאחיו בעלה ה'
מנוח, למרות שבזמן האחרון איכזב אתי
קשות", כפי שנכתב בצוואה. סכום של
עשרת אלפים ל"י השאירה, למוסד ציבורי
למטרות צדקה או למטרות ציבור, כפי
שמוציאי צוואתי לפועל ימצאו לנכון."

ערב אותה ש'נתה
אדלהיד יוקל את
צוואתה - ובמקום
אוניברסיטת תל-אביב
הכנה אח בבית-החולים
יורש רכוש של מיליון ל"י

גבר בן 53 קיים קשרים מיניים עם
זקנה בת 80 תוך ניצול חולשתה הר-
מיוחדת כבעיות מיניות, מה שאיפשר לו,
בין היתר, להפעיל עליה השפעה בלתי-
חוגגת.
טענה זו מופיעה במיסמך רשמי של
אוניברסיטת תל-אביב. אין זו טענה מדעית.
היא אינה תוצאת מחקר פסיכולוגי על הת-
נהגותם המינית של גברים ונשים בישראל,
וגם לא תוצאת עבודת דוקטוראט על ה'
נושא: "היי המין אחרי גיל 80. זהו
טענה מישפטית שנטענה, יחד עם טענות
אחרות, לא לצרכי המדע הטהור אלא
לצרכים הפרוואים של המוסד האקדמי
של העיר תל-אביב.
אם יוקל בית-המישפט המחוזי בתל-
אביב טענה זו של אוניברסיטת תל-אביב,
יחד עם טענות אחרות, עשוי הדבר ל'
הכניס לקופתה הדלילה של האוניברסיטה
סכום של יותר ממיליון לירות ישראליות.
העיונון נאמד בסכום בין מיליון 2.5'
מיליון ל"י.
זהו הסכום שהותירה אחריה במותה הר-
גברת אדלהיד יוקל, במניות, במטבע-חוץ,
בחשבונות-בנקים ובחשבונות-היסכון. ה'
גברת יוקל נפטרה ב-28 בינואר 1973 ב'

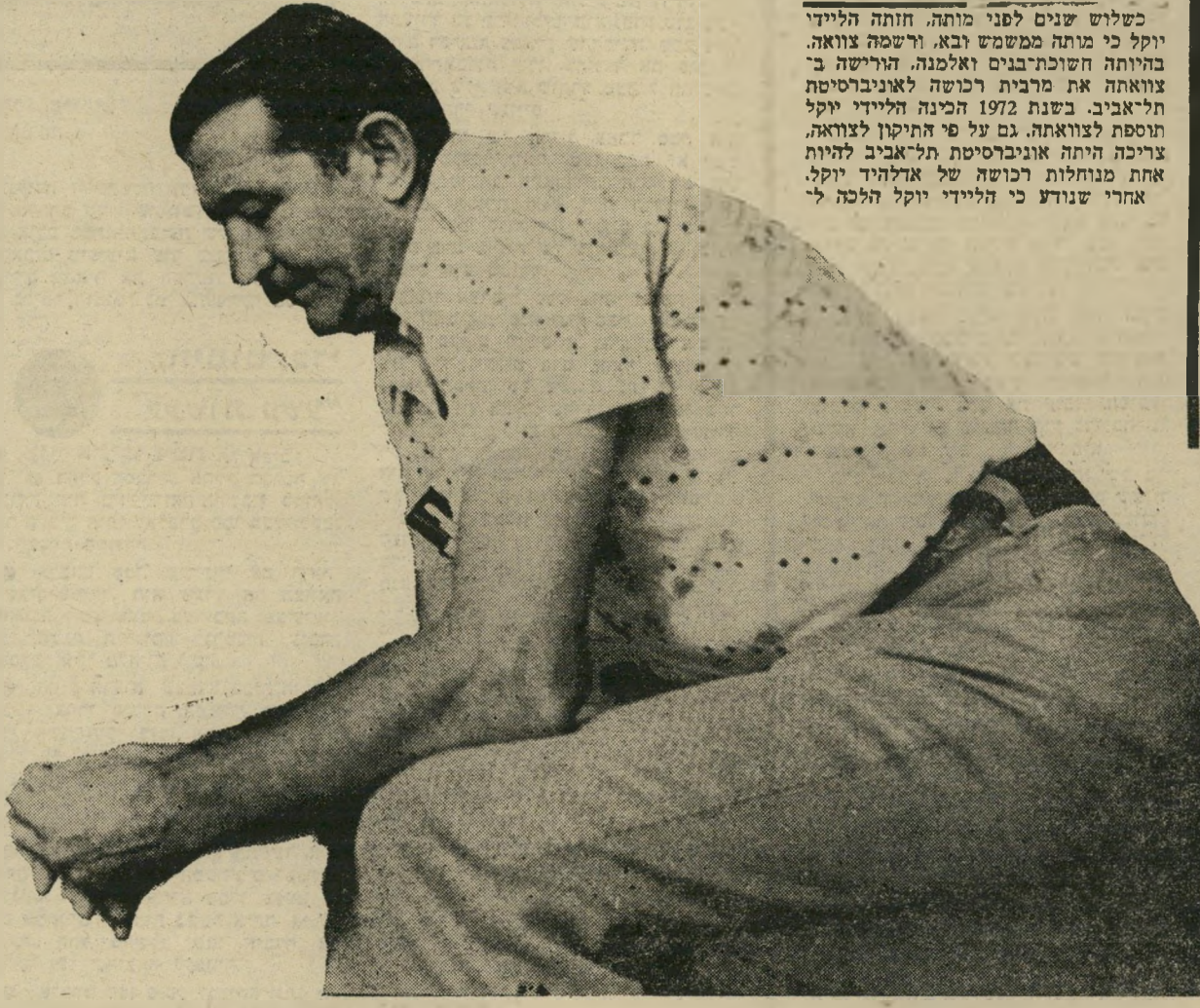
תאונה שנה

הליידי בת ה-80

את כל שאר נכסיה, שכללו מניות ב'
חברת פיילוט הישראלית, חלק מחברת
יוקל להשקעות בע"מ, מטבע-חוץ מביטוח
פנסיה ומזומנים בחשבונות-בנקים, וכן את
רכושה הנכסי דלא-ניידי שלה, השאירה
ליידי יוקל לאלברט סמו, אח בבית-החולים
דנציגר בתל-אביב.
לאוניברסיטת תל-אביב לא הותירה אדל-
היד יוקל בצוואתה האחרונה אפילו סרוטה
שחוקת אחת.

התשה באמצעות סמים

פיתרון התעלומה, כיצד הגיע האח
האלמוני אל צוואת הליידי יוקל, מצוי
אולי בכתיבה-התנגדות שהגישו פרקליטה
של אוניברסיטת תל-אביב, עורכי-הדין מיי-
כאל כספי ואמנון גולן, למניעת מימוש
הצוואה האחרונה.
טענה אוניברסיטת תל-אביב:
● "אלברט סמו שימש כמטפל וכאח
בבית-החולים, בו היתה המנוחה מאושפוט,
והוא זמם וביצע הכנת המיסמך המתיימר
להיות צוואה, והחתמת המנוחה עליו, בר-
החבולות עורמה ומזימה, ומבלי שהמנוחה
היתה מסוגלת לשלוט ברצונה החופשי."
● "אלברט סמו ידע כי המנוחה ערכה
צוואה לטובת אוניברסיטת תל-אביב והוא
הפעיל עליה השפעה בלתי-הוגנת, בהיות
המנוחה במצב גופני ונפשי מעורער. בר-
תאריך המתיימר להיות תאריך חתימת
הצוואה ה"ל, היתה המנוחה בלתי-שפויה
בדעתה, בין היתר עקב כך שאלברט סמו
החליש אותה והתיש אותה באמצעות סמים
ותרופות, איתם הכין הוא עצמו, על-פי
מידע שהיה לו, ובדרך בה כבר נקט בר-
עבר."
● "אלברט סמו קיים עם המנוחה קשרים
מיניים, תוך ניצול חולשתה המיוחדת בר-
בעיות מיניות, מה שאיפשר לו, בין היתר,
להפעיל עליה השפעה בלתי-הוגנת."
השבוע, עמד אלברט סמו בבית-המישפט
בתל-אביב על דוכן העדים. לפני משפט
המחוזי יצחק שילה הוא החל מספר את
גירסתו שלו לפרשה.
**סיפר אלברט סמו בבית-
המישפט:**
אני בערך 30 שנה בארץ. באתי ארצה
אחרי סיום בית-הספר בבולגריה. שם לא



בית-החולים הפרטי דנציגר ברח' גרונברג
בתל-אביב. היא מתה בשיבה טובה, כשהיא
בת 83.
כשלוש שנים לפני מותה, חזתה הליידי
יוקל כי מותה ממשמש זבא, ורשמה צוואה.
בהיותה חשוכת-בנים ואלמנה, הורשה בר-
צוואתה את מרבית רכושה לאוניברסיטת
תל-אביב. בשנת 1972 הכינה הליידי יוקל
תוספת לצוואתה, גם על פי חתיקון לצוואה,
צריכה היתה אוניברסיטת תל-אביב להיות
אחת מנוחלות רכושה של אדלהיד יוקל.
אחרי שנודע כי הליידי יוקל הלכה ל'

בבית המישפט: אלברט סמו לפני עדותו המאראתונית